

Свършилъ се хлѣба и баба Юмручка замѣсила тѣсто отъ новото брашно. Тя замѣсила само двѣ ситѣ, а ноцовитѣ се прѣпълнили съ тѣсто, а килерътъ—чакъ до гредитѣ се изпълнилъ съ брашно, та не можало да се влѣзе вжтрѣ. Изхвърлили пакъ новото брашно и замѣсеното тѣсто, па си замѣсили отъ старото и си опекли топѣлъ хлѣбецъ. Приготвила баба хлѣба, па се загрижила за гостба. Напълнила гърнето съ новия грахъ и го турила на огъня да ври. Но зърната почнаха да се умножаватъ и не можаха да се побератъ въ гърнето. За скоро цѣлата стая се напълни съ грахъ и почна да пѣпли прѣзъ вратата на двора. Баба и дѣдо се уплашиха пакъ, та изхвърлиха и новия грахъ, па си свариха отъ старая и се наядоха спокойно.

Най-послѣ рѣкли да опитатъ и новитѣ платове за дрѣхи. Но страхътъ билъ тука още поголѣмъ! Скроили си само по единъ катъ дрѣхи, а къщата имъ се прѣпълнила съ безбройно число потури, пояси, чорапи, сукмани, ризи и др., та нѣмало за тѣхъ мѣсто дѣ да стоятъ.

Юмрукътъ сега вече почналъ да мисли, какъ да се избави отъ излишното богатство на магесника. Мислилъ, мислилъ, най-послѣ рѣшилъ да отиде при магесника и да му се помоли за прошка. Станалъ една сутрина рано и отишелъ въ гората при великия благодѣтель. Поклонилъ му се до земята и го помолилъ да го избави отъ нечуваното богатство.

Магесникътъ го изсушалъ съ внимание и му казалъ: „Това е много лесно — ще ти дамъ друга торбичка, въ която ще съберешъ имането и ще ми го донесешъ обратно“.

— Какъ е възможно това нѣщо? казалъ очудено Юмрукътъ! Богатството е толкова много, че